

1875

1875. február

Nagyon ügyeljen bensőjére, apró fájdalmait egyedül Jézusnak tartogassa. Ő bőven képes kárpótolni bármiért, amit elvett.

Élete csupa belső szeretetcselekedet és önmegtagadás legyen, de erről egyedül Isten tudjon. Ne tegyen semmi rendkívülit: nagyon rejtetten éljen, nagyon rejtetten, Jézusával szorosán egyesülve.

A Jóisten azt akarja, hogy egyedül őt szeresse. Ha nem akadályozza, különleges kegyelmeket szán önnek, amelyeket még soha senkinek nem adott. Egészen különleges módon szereti önt. Nem vette még észre? A mi osztályrészünk, hogy imádjuk az ő terveit, de ne akarjuk átlátni azokat. Ő az Úr, aki tetszése szerint cselekszik a lelkekkel. Legyen mindig nagyon alázatos, éljen nagyon rejtetten. Ne foglalkozzék az emberekkel, csak azzal, ami önre tartozik, saját megszentelődésével.

Nem kell túl sok kapcsolatot tartania ...-val. Túl bőbeszédű, túl sokat fecseg. A Jóisten nem ezt kívánja öntől.

Nem jó, ha ilyen bizalmatlan Jézussal. Mindent odaadott neki; legyen meggyőződve, hogy ő engedett meg mindent, ami történt.

Nagyon szeresse a Jóistent! Mily boldogok a lelkek, akik ezt a kincset birtokolják!

Élete során nem Jézus távolléte lesz a nagy vezeklése, hanem a mélységes fájdalom, amiért a múltban oly sokszor megbántotta, miközben ő túlradó kegyelemmel halmozta és halmozza el; és amiért nem tudja annyira szeretni, amennyire akarná.

Megteheti, hogy négykor kel és a többiekkel azonos időben fekszik, hacsak nem nagyon beteg. Biztosítom, nem fog megártani; egy félóra nem nagy dolog, de épülésére szolgál.

Senkihez ne menjen panaszkodni csekélységek miatt, még az előjáróhoz se. Az apró szenvedéseket tartsa meg magának és Jézusának; neki mindent mondjon el.

Ne aggódjék túlságosan az egészségéért. A Jóisten mindig ad majd elég erőt, hogy szolgálni tudja.

1875. május 14.

Lelkigyakorlata alatt igyekezzék, hogy egyetlen kegyelem se menjen veszendőbe azok közül, amelyekkel az Úr megajándékozta, hogy mindig kövesse a kegyelmi indításokat, hogy lelkületét hatalmas hit és nagy összeszedettség jellemezze. Régóta hajtogatom ezt.

Legyen mindig ugyanolyan összeszedett, főleg tetteiben, mint a szentáldozás utáni hálaadásban.

Köszönjön meg a Jóistennek minden kegyelmet, amellyel megajándékozta és nap mint nap elhalmozza. Minden reggel gondoljon erre az elmélkedése végén. Imádkozzék azért a szándékért is, amit tegnap említettem.

Semmit ne tegyen anélkül, hogy előtte egy pillanatra magába ne szállna és tanácsot ne kérne Jézusától, aki a szívében él. Ért engem...

Ó igen, nagyon szeretem a Jóistent, de ahogy a lélek tisztul, vagyis ahogy közeledik a mennyországhoz, szeretete mindegyre növekszik.

Gyakran gondoljon arra, hogy mennyire szereti önt a Jóisten. Legyen nagyon hűséges minden kegyelmi indításhoz.

Úgy kezdjen minden napot, mintha még semmit nem tett volna, de soha ne engedjen a csüggedésnek.

1875. május 18.

Mily kevés az igazi szerzetes, akiben csakugyan megvan állapotának lelkülete! Talán ötven közül egy! Mindenáron tartozzék e kiváltságosok közé!

Mekkora a felelőssége egy előjárónak, egy újoncmesternőnek, egy tanárnak! Micsoda számadással tartoznak Istennek!

Lassan-lassan, ahogy szabadulok, tisztábban hall majd, amikor pedig teljesen megszabadulok, második őrangyala leszek! De olyan angyal, akit látni fog!

... anya még mindig a tisztítóhelyen van. Több olyan dolgot vezetett be a közösségben, amelyek nem illettek össze a hivatásunkkal, inkább a lazítást szolgálták. Nagy tudomány, ha valaki képes a lelkek megkülönböztetésére. Ha nagyobb figyelemmel járnának el a jelöltek befogadásánál, kevesebb probléma lenne a közösségekben.

1875. június 20.

A Jóisten nem kér többet, mint amennyit az ember bír. Csak a szíveket akarja egyedül magáénak.

Hogy kegyelmeket nyerjen magának vagy a közösségnek, reggeltől estig tagadja meg magát, semmiben se keresse önmagát, legyen minden jól elrejtve a teremtmények szeme előtt. Egyedül a Jóisten tudjon mindenről, és ő lássa mindennapi apró áldozatait – egyedül ő; értse meg!

Sok dolog iránt utálkozást érez; a Jóisten engedi ezt azért, hogy ezáltal érdemet szerezzen. Ügyeljen, nehogy bármit is elvesztesse!

Igen, igaz, hogy bizonyos értelemben nagyobb dicsőséget jelent a jó Jézus számára, ha olyan ember dicsőíti meg, aki nem volt mindig a barátja; ami pedig önt illeti, sokkal zavaróbb látnia, hogy lelki gyarlóságai ellenére kiválasztotta terveit végrehajtására a Jóisten. Viszonzásul fel kell áldoznia és áldozatul kell adnia magát.

Tudja, miért nem most adja meg Isten a kegyelmeket, amelyeket kér? Mert nem bíz benne eléggé.

Az is igaz, hogy nagyon könnyen megfélemedezik a Jézustól kapott nagy kegyelmekről. Reggeltől estig a nyomában van, ön pedig menekül előle, ahogy csak tud. Nem helyes, hogy így bánik Istennel, aki oly jó, főleg önhöz.

Minden pillanatban vizsgálja magát, vizsgálja a szívét, hogy lássa, kedvében jár-e a Jóistennek. Azt is vizsgálja meg, nem tesz-e olyasmit, amivel fájdalmat okozhat neki. Íme, ez vonja mindinkább önre a jóságos Jézus áldott tekintetét.

Annyira szeresse a Jóistent, hogy idővel kellemes lakhelyre leljen szívében, ahol, hogy úgy mondjam, megpihenhet. Hadd mondja el önnek a jóságos Jézus minden bánatát, amit nap mint nap okoz neki a világ, ön pedig tanúsítson iránta annyi szeretetet, hogy megvigasztalódjék.

1875. augusztus 14.

A Jóisten nem akarja, hogy magára hallgasson. Őbenne bízzék; nemde sokszor mondtam ezt már? Talán nem tudja Isten a hibái ellenére megadni a kellő erőt, hogy szolgálhassa? Miért nem bízik hát hatalmában és jóságában?

1875. augusztus 15.

Igen, láttuk a Szűzanyát. Sok lélekkel tért vissza a mennybe, de én még mindig itt vagyok.

Melege van? Ó, ha tudná, milyen a purgatóriumi hőség az önökéhez képest! Egy kis fohász is oly sokat jelent számunkra. Felüdít, mint egy pohár hideg víz a szomjazót.

Szeressen mindenkit, de senkibe se helyezzen teljes bizalmat, mert Jézus akar egyetlen nagy bizalmasa lenni. Mindent érte és mindent egyedül érte!

Minden tettét Isten jelenlétében vigye véghez. Mondtam már: tőle kérjen tanácsot, mielőtt bármit tesz vagy szól. Ó, mennyi kegyelem fog önre áradni! Hitben és szeretetben éljen, s ha így tesz... tudja, mit mondtam ezzel kapcsolatban.

Semmit ne tegyen azért, hogy kitűnjék. Kerülje (a szeretet sérelme nélkül) azon nővérei társaságát, akik túlságosan bőbeszédűek vagy szeretetlenek. Ön csak törődjék a maga dolgával. Feledkezzék meg magáról. Ne mondja ki a véleményét, hacsak rá nem kényszerül. Egyetlenegyre irányuljon figyelme, arra, aki egész életének mozgatója kell legyen: Jézusra. Igen, Jézusra, reggeltől estig és estétől reggelig.

1875. augusztus 20. (lelkigyakorlat)

Íme, panaszkodom, mivel a szokásosnál sokkal többet szenvedek... mert sokszor eltékoztam a kegyelem és az üdvösség e napjait, s most bűnhődöm.

Mindent Isten jelenlétében tegyen, egyszerűen, és rajta kívül a világon senkinek ne akarjon tetszésére lenni. Nem fogja békén hagyni, míg annyira el nem szakad mindentől, hogy a figyelme egyedül csak űrá irányul.

Legyen élő példa az egész közösség számára! Aki önre néz, mondhassa: „Íme, itt a példa!” De ami még több: legyen úgymond másik Jézussá, vagyis amennyire ez egy teremtmény számára lehetséges, egész viselkedésével magának Jézusnak az életét valósítsa meg újra.

1875. szeptember 7.

A Jóisten, noha végtelenül hatalmas, nem utál leereszkedni az őt szerető lélekhez, s vele együtt a legapróbb dolgokba is belépni, amelyek a lelket foglalkoztatják. Micsoda jószág!

Hát nincsenek a lelkünkben olyan benső dolgok, amelyeket egyedül Isten ért meg és egyedül neki lehet elmondani?

1875. szeptember 8.

A Jóisten megengedi, hogy egyesek nagyon gyengéd szívűek legyenek, mások viszont kevésbé érzékenyek. Mindez benne van a terveiben. Akik szeretőbb szívűek, azok szívét elsősorban magának alkotta, hogy minden szeretetüket imádatra méltó Szívébe önthessék. Valóban ő az Úr, aki minden lelket tetszése szerint ajándékoz meg. Bizonyos lelkek iránt különleges szeretetet táplál; ön is közéjük tartozik.

Éjjel, miközben ön pihen, erősebben szenvedek. Igaz, hogy mindig magammal hordozom purgatóriumomat, de napközben, mivel engedélyt kaptam, hogy mindenhová elkísérjem, valamivel kevésbé szenvedek. Mindez Istentől kapott engedmény.

1875. november 7.

Jól fontolja meg, amit most mondok. Nagyon ügyeljen bensőjére, mindenre, amit tesz. Minden órában kérdezze meg magától, elégedett-e önnel a Jóisten, mert hamar szentté kell lennie.

Igen, ez igaz, de a Jóisten kegyelmével mindenre képes az ember. Ismerje be, hogy méltatlan e kegyelmekre, de – mindennek ellenére – cselekedjék!

1875. december 8.

Nagyon szeresse a Jóistent! Ne féljen a szenvedéstől. Őbenne bízzék, magában egyáltalán ne. Haljon meg önmaga számára, reggeltől estig. Tudja, mit mondtam az új püspökről; be fog igazolódni.

Egyedül csak Jézus Krisztusért éljen és lélegezzék!

A Jóisten legyen egyetlen bizalmasa. Ne panaszkodjék senkinek, egyedül neki. Jól rejtőzzék el a világ szeme elől. Néha beteg lesz, eléggé beteg, mégis úgy fog tűnni, mintha jól lenne, mert a Jóisten kíván egyetlen tanúja lenni annak, ami önben végbemegy. Meg fogja látni, hogy jól megértik majd egymást.

Ha olyan lesz, amint a Jóisten kívánja, vagyis gondosan ügyel magára, nehogy egyetlen kegyelmét is elvesztesse, egészen különleges módon fogja magát közölni önnel.

Fájdalmat okoz Istennek, amikor nem gondol rá. Gondoljon egy baráti találkozóra. Sokszor akad a barátok közt egy, aki kedvesebb a többinél, aki jobban megért, aki előtt nincs titkunk. Nos, ha ez a barát észrevenné, hogy nem figyelünk rá, egy szót sem szólunk hozzá, még csak felé sem pillantunk, hogy kifejezzük: mindig ő marad a legjobb barátunk – ez fájna neki. Lám, a Jóisten is így van önnel. Biztos, hogy sok lelket szeret, de sokszor mondtam már, hogy önt, bár sokaknál érdemtelenebb, mégis különleges módon szereti, ezért közömbössége annál nagyobb fájdalmat okoz neki, hiszen csak szíve viszonszeretetére vár, hogy kegyelmekkel árássa el. Minden érinti, amit ön tesz. Szeretné, ha gondolna rá; ez azt jelenti, hogy elfoglaltságai ellenére a gondolatai mindig elsősorban rá irányuljanak. Ha valakivel megbeszélhivalója van, előtte mindig pillantson Istenre; egyszóval, egyedül érte éljen és lélegezzék: joga van hozzá, ő az Úr, aki tetszése szerint cselekszik.

1875. december 12.

Isten azt kívánja, hogy mielőtt szentségimádásra megy, elsősorban a szívében imádja őt. Szokják hozzá a gyakori lelki áldozáshoz is. Bőséges és nagyon üdvös gyümölcseit fogja tapasztalni, ha megfelelő lelkiállattal végzi.

1875. december 30.

Soha ne kérjen semmit az egészségével kapcsolatban, de ne utasítsa el, amit adnak. Semmiben se tűnjék nevetségesnek.